

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **OKIM spol. s r. o.**, se sídlem Havlíčkova 396, Libochovice, zast. JUDr. Vitem Vohánkou, advokátem se sídlem Trojanova 342/18, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2021, č. j. 47717/21/5300-22443-701226, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. 1. 2024, č. j. 141 Af 3/2022-45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně v rámci své ekonomické činnosti mimo jiné obchoduje s motorovými vozidly. Finanční úřad pro Ústecký kraj (správce daně) jí třemi dodatečnými platebními výměry ze dne 11. 12. 2020 doměřil daň z přidané hodnoty (DPH) za zdaňovací období březen až květen 2016 včetně penále. Správce daně totiž na základě daňové kontroly dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala splnění podmínek pro osvobození od DPH podle § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil dodatečné platební výměry.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v kasační stížnosti tvrdí, že dostala svým zákonným povinností a zajistila dostatečné množství důkazů k prokázání, že realizovala vývoz automobilů do jiné země Evropské unie. K tomu rekapituluje skutkový stav, právní úpravu a judikaturu Nejvyššího správního soudu (NSS).

[4] Napadený rozsudek je podle stěžovatelky nepřezkoumatelný, neboť v něm krajský soud odkazoval na rozhodnutí žalovaného. Stěžovatelka prokázala, že připravila veškerou dokumentaci k vývozu do jiného členského státu Evropské unie a odpovídající dokumentaci měla i ze strany kupujících. Krajský soud nevzal při rozhodování v úvahu všechny dostupné informace a nevycházel ze spolehlivě zjištěného a úplného stavu věci. Stěžovatelka uvedla v žalobě konkrétní důvody, ale krajský soud pouze odkazoval na napadené rozhodnutí; s jeho hodnocením stěžovatelka nesouhlasí. Krajský soud nesprávně aplikoval ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty. Stěžovatelka je přesvědčena, že unesla důkazní břemeno.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s napadeným rozsudkem.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná, není však důvodná.

[7] Stěžovatelka v kasační stížnosti především nesouhlasí se způsobem, jakým krajský soud vypořádal její žalobní námitky. Předpokládala, že krajský soud přezkoumá napadené rozhodnutí a nebude pouze odkazovat na tvrzení uvedená v něm. Rozsudek krajského soudu je podle stěžovatelky nepřezkoumatelný.

[8] Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze obecně považovat takové rozhodnutí soudu, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, případně jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoli na dílčích nedostatcích odůvodnění. Z odůvodnění rozsudku krajského soudu jako celku musí být jasný názor soudu na podstatné aspekty rozhodované věci. Zrušení rozsudku pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).

[9] NSS dále uvádí, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ovládá dispoziční zásada. Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. vymezují rozsah soudního přezkumu správního rozhodnutí žalobní body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Je proto logické, že obsah a kvalita žaloby do značné míry předurčují, jak podrobně soud odůvodní své rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů totiž není nástrojem všeobecné kontroly zákonnosti postupu orgánů veřejné moci. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout pouze k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutné přihlížet

pokračování

bez návrhu (např. prekluze daňové povinnosti – srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2009, č. j. 1 Afs 145/2008-135, č. 1851/2009 Sb. NSS) nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), či jeho nepřezkoumatelnost [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

[10] Lze také zdůraznit, že smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené. Proto v případě, kdy se krajský soud ztotožní s rozhodnutím žalovaného, může odkázat na jeho odůvodnění se souhlasnou poznámkou (rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).

[11] Krajský soud v bodě 15 napadeného rozsudku upozornil, že žalobkyně uplatnila jednotlivé žalobní námitky ve shodné podobě již v odvoláních proti dodatečným platebním výměrům, aniž v žalobě reagovala na vypořádání těchto námitek v rozhodnutí žalovaného. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobkyni domýšlel a dotvářel její odvolací námitky do podoby odpovídající tomu, že předmětem soudního přezkumu je až rozhodnutí o odvolání (rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2020, č. j. 7 Afs 440/2018-63).

[12] Pokud stěžovatelka setrvala na svých námitkách a neprezentovala v žalobě dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vůči závěrům žalovaného, nebylo povinností krajského soudu hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již dospěl žalovaný (rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Krajský soud tedy nepochybil, pokud na napadené rozhodnutí se souhlasnými poznámkami odkazoval. Jeho rozsudek tedy není nepřezkoumatelný.

[13] NSS dále upozorňuje, že dispoziční zásada ovládá i řízení o kasační stížnosti. Kasační námitky jsou projednatelné, pokud kvalifikovaně zpochybňují rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí upřesnit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského soudu a ze kterých konkrétních důvodů považuje závěry soudu za nezákonné (rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Individualizované kasační námitky nelze nahradit zopakováním námitek uplatněných v odvolání či v žalobě, neboť odvolací a žalobní námitky směřovaly proti jiným rozhodnutím než proti napadenému rozsudku (rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006-58).

[14] Stěžovatelka zcela obecně formulovanou námitkou, že krajský soud nesprávně aplikoval ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty, neboť chybně posoudil právní otázku hodnocení důkazů a aplikace příslušných zákonných ustanovení, nevymezila rozsah přezkumné činnosti NSS. Kasační soud může přezkoumat napadený rozsudek krajského soudu pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. NSS proto dospěl k závěru, že toto tvrzení nespĺňuje náležitosti kasační námitky a je pro svou obecnost neprojednatelné (rozsudky NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 8 Azs 299/2020-41).

[15] Ve zbylé části kasační stížnosti stěžovatelka pouze opakuje žalobní námitky a nereaguje na to, jak je vypořádal krajský soud v bodech 16 až 20 napadeného rozsudku. Krajský soud zde sice z velké části odkazuje na napadené rozhodnutí, avšak, jak již NSS uvedl

výše, takový postup mu nelze vytýkat, neboť žaloba zde pouze kopírovala odvolací námitky a nepolemizovala s jejich vypořádáním ze strany žalovaného. Jak již kasační soud uvedl v bodě [11] tohoto rozsudku, krajský soud v bodě 15 svého rozsudku stěžovatelku o tomto nedostatku žalobních tvrzení s odkazem na judikaturu NSS (rozsudek ze dne 23. 4. 2020, č. j. 7 Afs 440/2018-63) vyrozuměl a upozornil ji na to, že za ni soud nemůže domýšlet další argumenty. Na tuto obecnou výhradu krajského soudu, jež se pak v souladu s judikaturou promítla do způsobu vypořádání dílčích žalobních námitek, stěžovatelka v kasační stížnosti nereaguje. Naopak se omezuje pouze na tvrzení, že prokázala splnění podmínek pro osvobození od daně ve smyslu § 64 zákona o dani z přidané hodnoty, a uvádí stejné poukazy na právní úpravu a judikaturu NSS jako v žalobě. S krajským soudem však nepolemizuje. Tyto kasační námitky jsou proto nepřípustné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se mívají s rozhodovacími důvody krajského soudu (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, či ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS).

IV. Závěr a náklady řízení

[16] NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s.

[17] Neúspěšná stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2024

Karel Šimka
předseda senátu